

Ondergeteekenden zouden daarom gaarne opname van het artikel in de Verhandelingen der Akademie aanbevelen.

W. J. DE HAAS.
J. M. BURGERS.
G. HOLST.

Rapport van de heeren A. J. KLUYVER, G. VAN ITERSON JR. en F. A. F. C. WENT over de ter uitgave in de werken der Akademie aangeboden verhandeling van mej. J. LODDER: *Die Hefesammlung des „Centraalbureau voor schimmelcultures“, Beiträge zu einer Monographie der Hefearten. II. Teil. Die anascosporogenen Hefen, 1ste Hälfte.*

Genoemde verhandeling is te beschouwen als een voortzetting van de gelijknamige publicatie (I. Teil, *Die sporogenen Hefen*) van de hand van mevr. N. M. STELLING—DEKKER, welke publicatie in 1931 in de Verhandelingen der Akademie is verschenen. De rechtstreeksche aanleiding tot het thans ingestelde onderzoek was de behoefte om ook de omvangrijke collectie cultures van anascosporogene gistsoorten, welke in den loop der jaren door het „Centraalbureau voor schimmelcultures“ is bijeengebracht, aan een nauwgezette contrôle in systematisch opzicht te onderwerpen. Maar evenals dit destijds voor de sporogene gistsoorten het geval was, bleek ook hier dadelijk de noodzakelijkheid om dit onderzoek te doen uitgroeien tot een critische revisie van de zoo talrijke, doch doorgaans zonder onderling verband en met onvoldoende kennis van het bestreken gebied, beschreven anascosporogene gistsoorten.

Aan het verslag van het verrichte onderzoek gaat een critische bespreking vooraf van de tot op heden toegepaste indeelingssystemen der beschouwde groep van *fungi imperfecti*, waarbij de schrijfster tot de slotsom komt, dat geen dezer systemen volledige bevrediging kan schenken. Zij geeft in aansluiting hierop een eenigszins gewijzigd systeem, waarvan als belangrijkste punt naar voren kan worden gebracht, dat de schrijfster op goede gronden besluit tot de wenschelijkheid om die gistsoorten, welke carotinoïde kleurstoffen bevatten, in de afzonderlijke familie der *Rhodotorulaceae* te vereenigen. Voor de resteerende kleurlooze soorten aanvaardt zij een systeem, dat zich in groote trekken aansluit bij dat van CIFERRI en REDAELLI, zooals dit vóór korten tijd door LANGERON en TALICE is geamendeerd.

Van de 169, in de collectie van het „Centraalbureau“ aanwezige, anascosporogene gistcultures is nu allereerst nagegaan, in welke hoofd-afdeelingen van het aanvaarde systeem zij moeten worden ondergebracht.

Vervolgens heeft de schrijfster van de omstreeks 100 stammen, welke op grond van dit vooronderzoek tot de *Rhodotorulaceae*, respectievelijk tot de onderfamilie der *Toruloideae* van de familie der *Torulopsidaceae* moeten worden gerekend, een systematisch experimenteel onderzoek verricht. Het resultaat van dit onderzoek is, dat aan verschillende der door vroegere onderzoekers beschreven soorten het bestaansrecht wordt ontzegd, terwijl anderzijds de omschrijving der gehandhaafde soorten zoodanig is verscherpt, dat hierdoor voor het eerst een redelijke basis is gelegd voor de determineering van nieuw te isoleeren stammen.

Dit systematische deel van het onderzoek is door een honderdtal eenvoudige pentekeningen verduidelijkt. Opgemerkt zij nog, dat de schrijfster zich zoowel wat de wijze van behandeling, als wat betreft de keuze der voor de differentiatie der soorten in aanmerking komende kenmerken nauw aansluit bij Mevr. STELLING—DEKKER. Slechts vereischte de bewerking van de talrijke niet-vergistende soorten een nadere beschouwing van de wijze van vaststelling van het gedrag dier soorten ten opzichte van uiteenloopende suikers. De schrijfster heeft hiervoor een goede oplossing gevonden in de toepassing van de auxanographische methode van BEIJERINCK, een methode, welke tot dusver door de gistsystematici ten onrechte geheel is verwaarloosd.

Gezien de groote zorgvuldigheid, waarvan de geheele bewerking getuigenis aflegt en in aanmerking nemende de verhoogde belangstelling, welke juist in de laatste jaren zoowel van zuiver mycologische zijde als van de zijde der beoefenaren der toegepaste mycologie (medici en technisch-microbiologen) voor de behandelde organismengroep aan den dag wordt gelegd, adviseert de commissie de Akademie de verhandeling wel in hare werken te doen opnemen. Zij doet dit met te meer aandrang, omdat mag worden verwacht, dat van de publicatie van deze studie een krachtige propagandistische werking zal uitgaan ten bate van het door het „Centraalbureau voor schimmelcultures” nagestreefde doel.

De Commissie,

A. J. KLUYVER.

G. VAN ITERSON JR.

F. A. F. C. WENT.